

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Regvlarvm Vtrivsque Ivris Cvm Ampliationibvs Ac Limitationibvs

Dueñas, Pedro

Venetiis, 1566

Regvla CXXXVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63213)

D. Petri Duen.

Hanc regulam ponit Rochus de Curre. in d. tracta. de consuetu. nu. 78. vbi vsque ad nu. 93. eam declarat: & a nu. 98. vsque ad nu. 114. ampliat eam viij. modis. & limitat v. modis.

REGVLA CXXXV III.

CONSVETVDO inducitur de iure ciuili spatio decem annorum. Hanc regulam ponit Panor. quem sequuntur ibi alij Doctores in c. si. de consuetu. nu. 11. Barto. in l. de quibus. nu. 14. & ibi Iaf. nu. 41. ff. de legib. & prædicta conclusio est communis, siue consuetudo sit contra ius, siue præter ius: secundum prædictos doctores. facit id habetur in l. diuturna. ff. de legib. & in Rubric. C. que sit longa consuetudo. & opinionem huius regulæ dicit esse communem Syluester Aldobrand. in §. ex non scripto. nu. 19. Institu. de iure natu. & Christopho. nu. 4. Et circa hanc regulam vide Thom. Gram. de decisio. lxiiij. & notab. Aymo Crauet. in tracta. de antiqui. temp. iij. par. in prin. nu. 9. fol. 105. col. iij.

- 1 Limita primo, vt procedat in consuetudine propria, & vera: non in consuetudine ficta, & intitulata, quæ momento induci potest. Exemplum, vt si populus vno momento dicat velle obseruari prædictam consuetudine, quod maior natus succedat, vel si id ex populi consuetudine eligatur, & sic de similibus. Ita concludit Anto. de But. post Panor. de bellaper. & Guliel. de Cugno in repe. c. si. nu. 17. de consue. Barto. in d. l. de quibus. nu. 14. quem sequitur ibi. Iaf. nu. 41. ff. de legi.
- 2 Limita secundo, nisi consuetudo tendat contra ea quæ sunt reseruaata Principi: quia tunc requiritur tempus cuius initij memoria extat: vt in c. super quibusdam. in §. præterea. cum similib. de veteri. sig. Ita tenet Alex. in consil. vj. vol. j. Iacobi. in l. de quibus. nu. 17. ff. de legi. Porro quæ sint ea, quæ principi reseruaata sunt, traditur per Bal. in l. rescripta. C. de preci. Impera. offeren. per glos. & de Bal. in c. quod translationem. de offic. lega. tex. in c. vnico, quæ sunt in l. ga. in Vsb. feu. Paul. de Cast. & ibi Iaf. nu. 24. in l. j. ff. de offic. Circa quam fallentiam vide quæ dixi in regu. xc. fallen. j.
- 3 Limita tertio, quando consuetudo detrahit iura alicuius ecclesiæ: quia tunc requiruntur xl. anni. Ita tenet Innoc. in c. cum dilectis. de consuetudi. quem sequitur Abb. in d. nu. 11. Iacobi. in d. l. de quibus. Et licet secundum Abb. Inno. intelligat hoc, quando consuetudo venit ad detrahendum iura alicuius ecclesiæ particularis: secundum eum veniret contra ecclesiam vniuersalem. sed Panor. dicit hanc rationem diuersitatis inter istos casus non esse bonam: quia non minus favorabile debet esse totum corpus ecclesiæ, quæ aliquod membrum ipsius ecclesiæ. & illud dictum Abba. dicit esse notandum Iacob. vbi supra nu. 10.
- 4 Limita quarto, vt non procedat, quando consuetudo contra ius est irrationabilis, & sumus in foro ciuili: quia eo casu requiritur tempus xxx. annorum. Tenet Bal. in c. j. quali. feu. olim poterat aliter idem

idem Bal. in c. clerici. de iudic. nu. 3. per glo. in l. domini prædicatorum. 17 verbo, consuetudo. C. de agrico. & censu. libr. 11. quem sequitur Areti. in consi. 63. nu. 1. in fine.

5 Limita quinto, quando consuetudo est contra legem, quæ nunquam fuit recepta in obseruantia ignorante superiore: quia tunc requiritur præscriptio xl. annorum. Ita tenet Abb. in c. j. nu. 4. in medio. de treu. & pace. quam opinionem conatur defendere Rochus de curte in tracta. de consuetu. nu. 303. sed in contrarium est communis opinio secundum eundem ibi: a qua opinione in practica dum esset recedere, ut ibi dicit.

REGVLA CXXXIX.

CONSVETVDO, quæ est præter ius, de iure Canonico, inducitur spatio decem annorum. Hanc regulam ponit Panorm. in c. fina. nu. 11. de consuetu. per gloss. in c. fina. eod. tit. lib. vj. in verbo, consuetudo, quæ loquitur in consuetudine optandi, quæ solum decem annos requirit. & ita tenet Oldrad. in consi. cclxxxv. nu. 3. facit etiã glo. in c. consuetudo. xij. distin. & in c. litigantes. in verbo, statuimus. de off. ordi. libr. vi. & ita tenent communiter Doct. in d. c. fin. Abb. & Felin. in c. statuimus. de maiori. & obediens. tenet etiã Areti. in consi. xxiii. nu. 11.

1 Limita primo, quando consuetudo tendit ad detrahendum iuri alicuius ecclesiæ: quia tunc requiritur tempus xl. annorum. Ut in c. de quarta. de præscrip. tenet Abb. post Innocen. in c. dilectus. de consuetu. Felin. in d. c. statuimus. in j. limit. facit pro hoc quod dixi, supra in precedenti regula.

2 Secundo limita, ut non procedat quando dispositio requirit consuetudinem legitime præscriptam: quia tunc, licet non esset contra ius, requireret spatium, xl. annorum. facit text. d. c. si. de consuetudi. & in c. Cumana. & ibi Abb. de electioni. & in c. non est putanda. de consuet. lib. vi. & in c. cum de beneficio. præben. eod. lib. ita concludit Roch. de Curte in tracta. de consue. nu. 245.

REGVLA CXL.

CONSVETVDO cõtra ius, de iure Canonico requirit spatium xl. annorum. Quam regulam ponunt Abb. Ioan. And. & Docto. in c. si. de consue. nu. 11. ubi assignant rationem: quia clerici inducẽdo consuetudinem contra ius; quasi præscribunt contra legem superioris: ideo requiritur tempus, quod in præscriptione contra clericos vel ecclesiam requiritur. & quare talis consuetudo requirat maius tempus quam consuetudo de iure civili, colligitur ex doctrina Inno. in c. cum dilectus. de consue. & ex Hosti. ibi: ubi referunt Rotam in decis. vi. in titu. de consuetu. in nouis. secundam nouam impressionem: & secundũ antiquam in decisio. eccclxx. Et præmis-

K fam